

عنوان مقاله:

جنگل های زاگرس و نیازهای جوامع عشایری و روستایی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین‌المللی و چهارمین کنفرانس ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

یاسم خانمحمدیان - کارشناس ارشد، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان ایلام

حسین جعفری - کارشناس ارشد، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان ایلام

خلاصه مقاله:

جنگل های زاگرس به عنوان وسیعترین ناحیه رویشی ایران و با 5 میلیون هکتار مساحت، حدود 40 درصد کل جنگل های ایران را به خود داده است. این ناحیه رویشی که تحت عنوان جنگل های خشک و نیمه خشک طبقه بندی می شوند. جنگل های زاگرس یکی از مهم ترین منابع تولید آب کشور به حساب می آیند. به طوریکه بر اساس منابع موجود سالانه 154 میلیارد متر مکعب آب در این منطقه رویشی تولید می شود. وجود رودخانه های پرآبی که از این جنگل ها سرچشمه می گیرند، سبب شده که این منطقه تمرکز جمعیتی بالایی نیز داشته باشد. به طوریکه در این محدوده رویشی حدود 1 میلیون نفر به طور مستقیم با جنگل در ارتباط هستند. علاوه بر این جلوگیری از فرسایش خاک، حفظ حیات وحش منطقه، افزایش تنوع زیستی و پایداری منطقه، تلطیف آب و هوا، حذف آلودگی های زیست محیطی، ترسیب کربن، حفظ رطوبت خاک، تغلیف دام، محصولات فرعی، گیاهان دارویی، چوب سوخت و ساختمان و هزاران فایده دیگری که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم عاید انسان ها می شود، به واسطه وجود این جنگل هاست کوچ نشینان که پایه اصلی معیشت آنها را دام و مرتع تشکیل می دهد شرایط جغرافیایی در امر جابجائی و تحرکات مکانی شان بیش از هر عامل دیگر تاثیر دارد. به همین جهت قلمرو زندگی عشایر کوچ نشین محدود به محیط جغرافیایی خاص است در نتیجه آنها مجبور شدند که مسیر حرکت خود را طوری انتخاب کنند که به چراگاه های طبیعی دسترسی داشته باشند. لذا باید گفت که عشایر کوچ نشین در کنار دیگر روستائیان به طور مستقیم و غیر مستقیم به منابع طبیعی وابسته بوده و می توانند آثار مخرب بر پیکره منابع طبیعی تحمیل نمایند.

کلمات کلیدی:

زاگرس، عشایر، جنگل، معیشت، ایلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/961352>

